

WADDENWEEKEND 7 t/m 10 juni 2012.

Sinds vorig najaar zijn wij, Paul en Nora Wigman, lid van de WSV "Sleattemermer" op aanraden van een vriend, die het een sportieve en gezellige vereniging vindt.

We waren al eens op een bijeenkomst geweest en werden daar hartelijk ontvangen.

Nu stond het Waddenweekend, een jaarlijks terugkerend evenement voor zeil- en motorboten die geschikt zijn om op wat ruimer water te varen, op het programma.

Wij varen in een Koopmans 34 en begeven ons graag in aangenaam gezelschap op het open water en aarzelden daarom niet om ons op te geven. Door de grote verhalen van een van de deelnemers aan dit jaarlijkse evenement waren onze verwachtingen hoog gespannen.

Vlieland, Kornwerderzand en Harlingen stonden op het programma dat de flottieljeleider, Hinse, ons stuurde.

Enige dagen van te voren werden wij en de andere deelnemers uitgenodigd om de laatste weersverwachting te horen en kregen we enige nuttige aanbevelingen ter voorbereiding op de tocht over het Wad. Ook konden we kennismaken met de andere deelnemers. De weersvoorzichten waren niet optimaal, maar we hoopten op verbetering. Op de dag van vertrek bleek dat helaas niet het geval. De flottieljeleider besloot het toch te proberen. Door het onbestendig weer konden zelfs de weer mannen de ontwikkeling van het weer moeilijk voorspellen. Hinse liet de eindbestemming daarom voorlopig open. Immers, zoals zo vaak met zeilen, je kunt pas op het laatste moment beslissen waar je heen gaat, al naar gelang de omstandigheden.

Het eerste palaver is op donderavond om 18.00 uur in de binnenhaven van Stavoren. Eventueel zouden we daarna op weg gaan. Er hebben zich 8 schepen aangemeld, waarvan één zich vrijdag bij ons zal aansluiten.

Als we donderdag op het eiland in Stavoren aankomen is het prachtig weer met een zonnetje.

Onze hoop dat we vanavond nog gaan zeilen wordt al gauw de kop ingedrukt als we Hinse met de ligplaatskaartjes zien lopen. De weersvoorzichten zijn te slecht om met een groep risico's aan te gaan. We brengen de avond op een andere manier gezellig door.

Vrijdagochtend 8 juni:

Na enig overleg wordt ons eerste doel Workum. De weerberichten zijn nog steeds slecht maar wij zien de zon, dus....

4 schepen gaan buitenom over het IJsselmeer, 3 gaan binnendoor en één schip komt vanuit Makum naar Workum.

Het waait stevig, zuid 5-6 Bft. We varen pal voor het lapje en om het risico van een klapgijp te vermijden alleen op de fok. Het gaat snel genoeg. Ook op deze manier moeten we nog voor de wind wegcruisen. Anderhalf uur later liggen we vast in Workum. Weinig mijlen, veel knopen.

De windberichten zijn inmiddels: 7-8 Bft met vlagen van 9!

De boot ligt best rustig in de kom van Workum buiten de sluis, maar wel precies in de luwte van een zandoverslagbedrijf! Het zand zit in het gangboord, in de kasten, op de vloer, in mijn net gewassen groente en tussen mijn kiezen.

Voor het lapje naar Workum

Zaterdag 9 juni:

Het is geen verrassing als we van Hinse te horen krijgen, dat hij geen zeilplannen gemaakt heeft vanwege de weersomstandigheden. Nog steeds harde wind. We blijven liggen. Het is over het algemeen droog. Workum is een levendig stadje. Veel galerietjes, leuke winkels en musea, 2 scheepswerven waar aan houten boten gewerkt wordt. Dus, we hoeven ons niet te vervelen. Ook komt dit onze kennismaking met de andere deelnemers ten goede. De borrel aan boord van de Time Out van Boy en Astrid maakte de tongen los; het sluit allemaal prettig aan, zoals zo vaak als zeilers elkaar ontmoeten. Verhalen genoeg.

's Avonds eten we met de hele ploeg in Workum en sluiten af zingend onder leiding van Hanny Mulder af.

palaver

Zondag 10 juni.

Helaas alweer de laatste dag. Een windje 3 uit het Zuidwesten. Om 9.00 uur is er palaver. Wij nemen afscheid en iedereen gaat zijns wegs.

Jammer dat de weergoden ons niet beter gezind waren, maar dat hoort ook bij het zeilen. Toch denken we met plezier terug aan dit waddenweekend door de gastvrijheid en de gezelligheid die deze dagen kenmerkten.

In een kleine 2 uur zeilen wij terug naar Stavoren waar onze boot zijn ligplaats heeft.

Een volgend jaar gaan we het graag nog eens proberen.

Nora Wigman.